

Konvencija 87

O sindikalnim slobodama i zaštiti sindikalnih prava 1948.

Deo I - Sindikalne slobode

Član 1.

Svi Članovi Međunarodne organizacije rada za koje je na snazi ova konvencija obavezuju se da će primenjivati odredbe koje slede.

Član 2.

Radnici i poslodavci, bez ikakvih izuzetaka, imaju pravo bez prethodnog odobrenja, da obrazuju organizacije po svome izboru, kao i da pristupaju ovim organizacijama, pod isključivim uslovom da se pridržavaju statuta ovih poslednjih.

Član 3.

1. Radničke i poslodavačke organizacije imaju pravo na donošenje svojih statuta i administrativnih pravila, slobodnih izbora svojih predstavnika, organizovanje svoga upravljanja i delatnosti i formulisanje svoga akcionog programa.

2. Javne vlasti moraju se uzdržavati svake intervencije takve prirode koja bi imala za cilj ograničenje ovoga prava ili ometanje zakonskog izvršenja.

Član 4.

Radničke i poslodavačke organizacije ne mogu biti raspuštene ili njihove delatnosti obustavljanje administrativnim putem.

Član 5.

Radničke i poslodavačke organizacije imaju pravo da uspostavljaju federacije i konfederacije, kao i da pristupaju istima, i sve organizacije, federacije ili konfederacije imaju pravo da se učlanjuju u Međunarodne organizacije radnika i poslodavaca.

Član 6.

Odredbe napred označenih 2, 3, i 4 primenjuju se i na federacije i konfederacije poslodavačkih i radničkih organizacija.

Član 7.

Dobijanje svojstva pravnog lica od strane radničkih i poslodavačkih organizacija, njihovih federacija i konfederacija, ne može biti podvrgnuto uslovima takve prirode koji bi mogli dovesti u pitanje primenu odredaba gornjih članova 2,3 i 4.

Član 8.

1. U ispunjenju prava koja su im u ovom Konvencijom priznata, radnici, poslodavci i njihove odgovarajuće organizacije dužni su da kao i druga lica i organizovane zajednice poštuju zakonitost.

2. Ne može se nacionalnim zakonodavstvom nanositi povreda niti isto primenjivati na način na koji bi se mogla naneti povreda garantija predviđenih ovom konvencijom.

Član 9.

1. U kojoj meri će se garantije predviđene ovom konvencijom primenjivati na pripadnike armije i policije biće određeno nacionalnim zakonodavstvom.

2. U saglasnosti sa principima postavljenim u paragrafu 8. člana 19. Ustava Međunarodne organizacije rada ratifikacija ove konvencije od strane nekog člana neće se smatrati da utiče na bilo koji zakon, presudu, običaj ili sporazum koji daju pripadnicima oružanih snaga i policije garantije predviđene ovom konvencijom.

Član 10.

U ovoj konvenciji, izraz »organizacija« označava svaku organizaciju radnika i poslodavaca koja ima za cilj unapređenje i zaštitu interesa radnika i poslodavaca.

Deo II - Zaštita sindikalnih prava

Član 11.

Svaki član Međunarodne organizacije rada za koga je ova konvencija na snazi obavezuje se da preduzme sve potrebne i pogodne mere da bi trudbenicima i radnicima obezbedio slobodno vršenje sindikalnih prava.

Član 12.

1. Što se tiče teritorija pomenutih u članu 35. Ustava Međunarodne organizacije rada, onako kao što je bilo dopunjeno amandmanom uz Ustav Međunarodne organizacije rada, 1946. sa isključenjem teritorija naznačenih u paragrafu 4 i 5 tako dopunjenog člana, svaki Član organizacije koji ratifikuje ovu konvenciju mora dostaviti Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada istovremeno sa ratifikacijom ili u najkraćem mogućem roku iza ratifikacije, deklaraciju kojom objavljuje:

a) teritorije u pogledu kojih se obavezuje na primenu odredaba konvencija bez imena;

b) teritorije u pogledu kojih se obavezuje na primenu odredaba konvencije sa izmenama i u čemu se te izmene sastoje;

c) teritorije u pogledu kojih konvencija nije primenljiva, i u tom slučaju, uzroke (razloge) zbog kojih konvencija nije primenljiva;

d) teritorije za koje zadržava pravo svoga odlučivanja.

2. Obaveze naznačene pod tačkama a) i b) prvoga paragrafa ovoga člana smatraće se sastavnim delom ratifikacije i proizvodiće isto dejstvo.

3. Svaki Član moći će da se odrekne jednom novom izjavom, u potpunosti ili delimično, rezervi sadržanih u njegovoj ranijoj izjavi u smislu tačaka b), c) i d) paragrafa 1. ovog člana.

4. Svaki Član moći će, u toku perioda u kojima ova konvencija može da bude otkazana, saglasno odredbama člana 16. dostaviti Generalnom direktoru novi izjavu menjajući u svakom pogledu sve ranije izjave i upoznavajući sa stanjem na određenim teritorijama.

Član 13.

1. Kada pitanja koja tretira ova konvencija budu ušla u okvir nadležnosti vlasti na teritoriji van metropole, Članovi odgovorni za međunarodne veze na ovoj teritoriji, u sporazumu sa vladom rečene teritorije, obaveza iz ove konvencije.

2. Izjava o prihvatanju obaveza iz ove konvencije može biti dostavljena Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada.

a) od strane dvaju ili više Članova Organizacije za teritoriju koja potpada pod njihovu vlast;

b) od strane svake međunarodne vlasti odgovorne za rukovođenje jednom teritorijom na osnovu odredaba Povelje Ujedinjenih nacija ili bilo koje važeće odredbe u pogledu te teritorije.

3. Izjave dostavljene Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada, u smislu odredaba prethodnih paragrafa ovog člana treba da ukažu da li će odredbe konvencije biti primenjivane na teritoriji sa ili bez izmena; ukoliko izjava ukazuje da će se odredbe konvencije primenjivati sa zadržanjem prava na izmene, ona mora posebno naznačiti u čemu se sastoje te izmene.

4. Zainteresovani Član ili Članovi ili međunarodne vlasti moći će se odreći u potpunosti ili delimično, jednom docnijom izjavom, prava da pribegnu izmeni, koja je naznačena u ranijoj izjavi.

5. Zainteresovani Član ili Članovi ili međunarodne vlasti moći će za vreme perioda u kojima ova konvencija može biti otkazana, saglasno odredbama člana 16. dostaviti Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada jedan novi izveštaj menjajući u svakom pogledu sve ranije izveštaje i upoznajući ga sa situacijom u pogledu primena ove konvencije.